

Bak spakene

Da er det ikke lenge igjen til veteranbussfolket skal møtes i Tønsberg. Jeg er sikker på at det nå er mange bussinteresserte rundt omkring som har tatt fram polervoks og pussefille for å få bussene blanke og klare til treff. Det er tross alt tre år siden sist vi kunne møtes på denne måten.

Det er et sikkert vårtegn når gamle dieselmotorer fyres opp, og sur røyk velter ut av eksosrørene. -Det er ikke særlig miljø- og klimavennlig hobby dere har, får vi høre fra tid til annen. Jo, det er det! I alle fall miljøvennlig. For bedre miljø enn når veteraninteresserte bussfolk møtes, det skal vi lete lenge etter. Her diskuteres det B og BF, D og TD, to-speed og spettgir, skruer med rett spor og stjerneskruer osv. Alt som kan diskuteres med buss blir diskutert. Som regel oppnås enighet, og selv om man ikke blir enige, så ligger vennskapet og kjærligheten til hobbyen i bunn.

Noen diskusjoner er tilbakevendende. Skal busser som er restaurert i Estland vurderes på lik linje som busser som er restaurert i en låve et eller annet sted? Skal vi akseptere at originaldeler er utskiftet med Biltema-komponenter? Skal vi godta at bensinmotor er erstattet av dieselmotor? Hva er originalt? Er en buss original bare når den ser ut som den gjorde da den var ny? Eller er den fortsatt original når den ser ut som den gjorde 15 år og tre selskaper senere? Et annet spørsmål er hvordan bussen er lakkert. Her er det flere grader av endringer. Noen tviholder på at bussen skal være slik den var ny. Noen vil lakkere bussen i farger fra samme selskap, men fra en annen tidsepoke. Noen vil ha dagens firmanavn på bussen og ikke navnet på selskapet den kjørte for da den var i trafikk. Og noen lakkere bussen i sitt eget lokale fargeskjema, selv om den aldri har gått i trafikk for selskapet. Da er det selskapets historie, og ikke bussens, de vil ta vare på. Kanskje er det da et annet selskap som ikke vil bli husket. Noen mener det er greit, mens andre kaller det historieforfalskning. Spørsmålet er hva skal vi ta vare på? Vi er en rutebilhistorisk forening som skal ta vare på rutebilhistorien, men hvor går grensene? I lastebilmiljøet er holdningene veldig liberale, der er det mange veteraner som går i farger og med firmalogo de aldri hadde i sitt aktive liv. Denne debatten tar vi gjerne i Rutebils spalter, men debattantene må stå for det de skriver og må bruke fullt navn.

Nå gleder vi oss først og fremst til å møtes på treff igjen, og denne gangen er Tønsberg møtestedet. Møt opp på landsmøte og landstreff, helst med buss, men du er også hjertelig velkommen uten buss, bare du har et hjerte for veteranbuss.

